

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om navngivning af fast ejendom.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1163, fremsættelsen i tidenden sp. 1941).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Conradsen: Det foreliggende lovforslag om navngivning af fast ejendom kan vel på en vis måde betragtes som en ajourføring, en vis modernisering, af en gammel plakat af 11. april 1821, en plakat, der hidtil sammen med visse cirkulærer og retskendelser har været så at sige den eneste rettesnor ved forandring af navne på landejendomme. Men man er dog her også til en vis grad inde på ny lovgivning.

Plakaten af 11. april 1821 var sikkert affødt af visse militære ønsker om større pålidelighed i de dengang eksisterende topografiske korts oplysninger. Plakaten indeholdt de retningslinjer, der skulle anvendes, sådan som det udførligt er omtalt i lovforslagets bemærkninger. Formålet var vel kort sagt at undgå, at ejendomme på samme egn havde samme navn. Hidtil har disse bestemmelser kun været gældende for landejendomme, men da det efterhånden viste sig, at det også blev almindeligt at give de store ejendomskomplekser i byerne navne, har der fra forskellig side været fremsat ønske om, at også sådanne navne blev beskyttet, således at eventuelle forvekslinger kunne undgås. I al almindelighed findes der vist ikke i øjeblikket nogen særlig beskyttelse af navne på fast ejendom bortset fra den, som eventuelt kan være indeholdt i anden lovgivning f. eks. om firma- og varemærker, om personnavne, om aktieselskaber m. v. Statsministeriet nedsatte derfor den 17. december 1954 et udvalg til, som det hedder i den højtærede landbrugsministers fremsættelsestale, „overvejelse af spørgsmålet om, hvorvidt der burde søges tilvejebragt regulerende bestemmelse med hensyn til navngivning af ejendomme.“

Udvalget, hvis formand var landsretssagfører, dr. jur. Axel H. Pedersen, og som havde repræsentanter for De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, stednavne-

udvalget, Frederiksberg kommune, landbrugsministeriet, foreningen „Bymæssige Kommuner“, generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, Københavns kommune, Den danske Købstadforening samt bolig-, justits-, stats- og indenrigsministeriet, afgav i februar 1956 betænkning indeholdende det forslag til lov, som behandles i tinget i dag. Jeg vil gerne med det samme bemærke, at udvalget i sin betænkning oplyser, at det har lagt vægt på, at der ikke oprettes noget nyt administrationsapparat, og at der kun indføres nye lovregler i det omfang, afgørende hensyn taler derfor.

Ved en gennemgang af selve lovforslaget har jeg fundet et par områder, som jeg gerne vil pege på.

Meget udførligt angiver § 1 de regler, der skal iagttages ved navngivning af fast ejendom. Paragraffen opregner, i hvilke tilfælde et navn ikke kan anvendes; det vil, synes jeg, føre for vidt at gå i enkeltheder herom. Men for at befolkningen kan være orienteret, fastsætter den næste paragraf, at beskyttede navne skal optages på en fortegnelse, som sammen med senere tillæg optages i Lovtidende.

I § 3 anføres det, at fast ejendom i denne lov skal forstås i overensstemmelse med de regler, som anvendes ved udstykning og sammenlægning af faste ejendomme. Lovens bestemmelser skal også gælde for bygninger på lejet grund og på søterritoriet. Hvis flere faste ejendomme, som udgør en samlet bebyggelse eller i øvrigt er naturligt sammenhørende, skal have et fælles navn, skal der være enighed blandt samtlige ejere.

Skulle en ejer af fast ejendom blive meget glad ved det navn, ejendommen bærer, eller af andre grunde gerne ville bevare navnet, åbnes der i lovforslagets § 4 adgang til tinglysning af navnet, dog således at visse regler skal iagttages, bl. a. at ejendommen skal have været kendt under det begærede eller gængse navn, inden den lov, vi her behandler, træder i kraft, og at kommunalbestyrelsen ikke har indvendinger at gøre imod navnet.

Skulle kommunalbestyrelsen ikke kunne give ejeren af en fast ejendom en erklæring uden indvendinger mod navnet, skal — og det synes jeg er ganske naturligt — kommunalbestyrelsens afslag begrundes. Når tinglysning af det begærede navn er sket,